

TIMPUL UNIRII ȘI SEMNUL

Bună seara. Este un privilegiu să fim în seara aceasta aici.

Am sosit în dimineața aceasta, după ce am stăruit în rugăciune înaintea Domnului. În timp ce veneam înapoi, l-am auzit pe fratele Smith vorbind la radio. El este un bărbat de culoare. L-ați auzit și voi vorbind în dimineața aceasta la radio? Cred că era din Ohio. Cineva mi-a vorbit despre el și mi-a zis: „Ar trebui să-l asculți predicând la radio.” „Întâmplarea face că chiar l-am ascultat,” am răspuns eu. El a spus clar că păcatul a luat o amploare foarte mare în lume. După aceea am ascultat o altă emisiune, iar când am ajuns aici, m-am uitat dacă nu cumva am întârziat la serviciul divin de dimineață. Astfel, noi suntem foarte privilegiați că suntem în seara aceasta aici pentru a sluji Domnului.

Aș vrea să revin la mesajul pe care l-a adus fratele Neville cu câteva zile în urmă, când a fost înmormântată sora noastră Weaver, pe care o cunoașteți cu toții. Mă gândesc și la bărbatul care va fi botezat în seara aceasta aici. Pe sora am botezat-o eu, în bazinul acesta. A fost adusă într-un cărucior, pentru că era pe moarte din cauza cancerului și mai avea de trăit numai o noapte. Doctorii au renunțat la ea și urma să moară în dimineața următoare. Eu m-am dus în casa ei și am încercat să discut cu ea despre vindecarea divină, dar sora a repetat de mai multe ori: „Eu nu sunt vrednică să vii sub acoperișul meu. Nu sunt vrednică să vină un predicator în casa mea, pentru că sunt o păcătoasă.” Ea a zis: „Doamne, nu vreau să mor așa cum sunt acum!” Sora Grace Weaver m-a chemat la ea. Eu abia sosisem acasă și eram foarte obosit, dar când m-am rugat pentru ea și i-am citit din Scriptură, a fost salvată. Abia putea să ridice mâna, dar voia să dea mâna cu toți. Vedeți, cu ea se întâmplase ceva.

În timp ce dădeau mâna, am avut o vedenie în care am văzut-o mergând la cotețul găinilor și înapoi, așa că am zis: „În ordine. Acum totul va fi în ordine.” Aceasta s-a întâmplat acum optsprezece ani. Ea a fost vindecată de cancer, iar acum a murit pentru că a avut un infarct. Ei au ținut-o pe sub oxigen, dar a murit de atac de

inimă. În timp ce oamenii cântau cântarea de încheiere: „Atunci a venit Isus,” m-am gândit că exact aceasta s-a întâmplat: El a venit și i-a prelungit viața cu optsprezece ani. Cât de perfect s-a potrivit! Eu stau în fața unor serii de adunări mari, iar aceasta mă face nervos. Și dimineață am fost foarte crispat, așa că m-am dus în casa de rugăciune. Mi-am dus familia în Arizona ca să poată merge copiii la școală, iar eu am venit aici ca să mă odihnesc. Săptămâna viitoare voi pleca cu fratele Wood și cu un grup de frați la vânătoare, în Kentucky. Eu am ajuns aici chiar în ziua când a murit sora Weaver, tocmai la timp pentru a-l ajuta pe fratele Neville cu funeraliile.

Nu voi spune mai mult despre aceasta, pentru că voi cunoașteți observațiile negative ale oamenilor. Vreau să vă spun că unul din lucrurile cele mai groaznice pe care le vezi astăzi este un bărbat sau o femeie care se plâng constant. Eu m-am gândit întotdeauna: „Dumnezeule, ține-mă departe de așa ceva!”, pentru că aceasta slăbește tot timpul credința. Eu știu că în timp ce îmbătrânim, fiecăruia dintre noi i se va întâmpla una sau alta și că aceste lucruri mici se vor înmulți. Vreau să spun că cel mai îngrozitor lucru care întâmplă este ca Satan să încoroneze viața unei persoane: un om bătrân morocănos sau o femeie bătrână. Nădejdea mea este că eu nu voi ajunge așa. Nădăjduiesc că-mi voi putea purta singur povara și că viața mea va fi încoronată cu slava lui Dumnezeu: cu răbdarea Lui, cu bunătate, pace, umilință și umplută cu Duhul Sfânt.

În ce mă privește, unul din lucrurile care m-au rănit în viața mea, a fost starea mea nervoasă. Când sunt extenuat, devin foarte apăsător; mă simt de parcă nimănui nu-i pasă de mine. Și voi aveți aceasta. Dar se pare că eu am primit o doză mai mare. Uneori totul devine atât de apăsător, încât abia mai poți continua. Este o tensiune care provoacă aceasta. Eu ajung în starea aceasta mai ales atunci când primesc multe vedenii. De exemplu, mă uit la cineva și zic: „Aceasta este o vedenie. Nu, totuși nu a fost, sau este?” Vedeți? Tu nu îți dai seama care este problema, așa că începi să te miri și te gândești.

Atunci coborâți de pe partea voastră și ziceți: „Ce am făcut? Iată-mă de cincizeci de ani și nu am făcut nimic pentru Domnul.” Eu îmbătrânesc. Oh, Doamne! Apoi te retragi și spui: „Ce am făcut? Sunt aici, am cincizeci de ani și nu am făcut nimic

pentru Domnul deși îmbătrânesc.” Și deodată intri în starea aceea apăsătoare. Frații de vârsta mea știu cum era numită această stare în trecut: mohorâtă. Tatăl meu vorbea despre aceasta și eu mă miram de ceea ce voia să spună, dar acum îl înțeleg. Este vorba de o simțire, dar înșelătoare. Voi știți cât de ușor vă puteți încurca.

Eu am încercat să mă liniștesc puțin și să mă pregătesc pentru marea mișcare care sper să vină în curând. Apoi, trebuie să plec la o adunare la New York, apoi la Shreveport, din nou la Phoenix și în continuare spre vest și la granița de sud a Statelor Unite. La rândul lor, frații fac pregătiri pentru adunările de peste ocean, pe care le vom avea după anul nou, în martie sau aprilie, începând cu Stockholm sau Oslo, iar dacă va fi posibil, vom continua în jurul lumii.

Acum sunt acasă și mă odihnesc ca să-mi revin puțin și să mă recuperez, iar dacă va fi voia Domnului, duminica viitoare voi fi din nou în Indiana. Dacă va fi cu voia Domnului și fratele Neville nu va avea nimic împotrivă, voi ține eu serviciul divin de duminica viitoare. Nădejdea mea este că El ne va îngădui aceasta, pentru că după aceea voi pleca pentru un timp din mijlocul vostru.

Voi aduce mesaje mai scurte și voi spune ceea ce este pe inima mea, ca să mă fac înțeles și astfel să avem părtășie unii cu alții. Cred că am cinci sau șase mesaje pe care le-am primit în ultimele zile și pe care aș vrea să le aduc. Câteva zile le-am petrecut la vânătoare de veverițe, dar când merg în pădure iau cu mine creion și hârtie. Întotdeauna, în zorii zilei mă reazem undeva de un copac. Dacă nu pot dormi, încep să mă rog, iar Domnul îmi dăruiește ceva, și îmi fac notițe. Întotdeauna când sunt singur, primesc câte ceva de la El, apoi vin aici și transcriu totul încă o dată. Astfel, când trebuie să predic, mă uit prin notițele luate ca să văd de unde să încep. Aceasta este tocmai ce s-a întâmplat acum.

Dacă este voia Domnului, voi vorbi din Cuvânt. Eu am încercat să scurtez cât mai mult aceste mesaje lungi de câteva ore și pot spune că Domnul m-a ajutat, așa că ultima predică pe care am ținut-o la Chicago a durat numai vreo treizeci de minute. Când am terminat, cineva mi-a zis: „M-am gândit că nu vei putea face

aceasta.” Treizeci de minute în loc de două sau trei ore. Poate voi reuși să mă grăbesc și în seara aceasta și astfel voi obține puțină practică, ca să nu vă rețin prea mult.

Dumnezeu să vă binecuvânteze! Indiferent unde voi merge, nicăieri nu voi găsi un loc ca tabernacolul acesta, pentru că aici sunt acasă, aici este căminul meu drag. Îmi exprim condoleanțele pentru familia Weaver și pentru rudele fratelui de culoare care a murit.

Eu m-am rugat cu el cu puțin timp înainte de a muri și pot spune că avea un caracter minunat. Acum totul a trecut pentru el și este Acasă cu Dumnezeu. Noi știm cu toții că fiecare dintre noi trebuie să plece oricum. Domnul să odihnească sufletele lor în pace și așteptăm ca într-o zi să ne unim într-o Țară în care nu există boli, tristețe sau moarte. Până atunci, să facem totul pentru înaintarea Evangheliei.

Noi am vorbit despre tensiuni, iar în dimineața aceasta m-am rugat cu privire la ele. Ce ați face dacă nu ați avea tensiuni? Gândiți-vă că ele sunt o parte din viață. Aceasta m-a încurajat într-un fel, fiindcă m-am gândit că dacă n-ar fi tensiuni în viața mea, aș fi ca o păpușă din cârpe și n-aș avea nici un simțământ. Atunci n-ar exista nimic care să vă preocupe. De exemplu, dacă soțul și soția doresc să facă ceva împreună, mai ales creștinii, iar la un moment dat unul nu mai este de acord... mai târziu observați că tensiunea creată vă apropie mai mult. Dacă cineva spune: „Gândește-te prin câte tensiuni a trecut micuța ta soție când lucrurile nu erau bune cu tine!” sau: „Prin câte tensiuni a trecut bărbatul, când tu nu ai fost așa de bună!” Apoi când totul este iertat, uită-te ce ai simțit tu despre el. Vedeți, voi trebuie să aveți tensiuni. Aceasta-i tot.

Gândiți-vă că dacă nu ați avea niciun simț, nu ați avea dureri. Ce ar fi dacă nu ar fi durere deloc? Nu ați avea simțuri deloc. Sau dacă ați avea o problemă, înseamnă că unul sau mai multe dintre simțuri nu funcționează. Vedeți, totul are un scop. Dumnezeu ne-a dat har ca să rezistăm! Aceasta este problema. Dacă rămân în harul Lui, pot spune că „Noi știm că atunci când se sfârșește viața aceasta, avem ceva măreț care ne așteaptă pe partea cealaltă unde așteptăm să mergem.”

Gândiți-vă că toate aceste lucruri, chiar și tensiunile, fac parte din problemele zilnice.

Unii oameni încearcă să prezinte creștinismul și spun, sunteți scutiți de neazuri. Nu, mi-e teamă că nu sunteți scutiți. Ei spun: „Sunteți scutiți de tensiuni!” Oh, nu! Când devii creștin, tensiunile se înmulțesc, deoarece înainte ai umblat oricum și fără să-ți pese ce ai făcut, dar când devii un creștin adevărat, te întrebi în fiecare moment: „Îi sunt plăcut Domnului meu? Oh, dacă aș putea auzi numai un Cuvânt de la El!” Aceasta te pune în tensiune, te pune în gardă, aceasta te face ceea ce ești. Astfel, tensiunile sunt o binecuvântare, dar depinde din ce perspectivă le privești. Adevărul este că trebuie să privești lucrurile din ambele părți, pentru că indiferent cât de subțire tăiați ceva, orice lucru are două părți, și tu vrei să le vezi pe amândouă.

Ce sunt aceste tensiuni? Cum ar fi dacă m-aș fi născut fără aceste tensiuni? Păi, dacă n-aș fi avut aceste tensiuni, nu aș fi ceea ce sunt, poate că nu aș fi fost creștin. Dar aceste tensiuni m-au condus la Isus Hristos, ceea ce înseamnă că pentru mine au fost o binecuvântare.

Pavel a spus că atunci când se afla sub tensiune, L-a rugat pe Domnul de două sau de trei ori s-o îndepărteze de la el, dar Domnul i-a răspuns: „*Harul Meu îți este de ajuns.*” (2Corinteni 12.9). După aceea, el a zis: „*Deci mă voi lăuda mult mai bucuros cu slăbiciunile mele... căci când sunt slab, atunci sunt tare.*” Vedeți? Cât timp rămâneți în voia lui Dumnezeu, totul este în ordine.

Și eu L-am căutat odată când am fost în strâmtoare, pentru că îmi era frică. Aceasta s-a întâmplat acum opt sau zece ani, iar El mi-a zis: „Aceasta nu te va mai speria niciodată!”, și așa a fost. Eu n-am mai fost niciodată îngrijorat din cauza aceasta. O simt, știu că este acolo, dar pășesc înainte fără frică, și Îi sunt recunoscător Lui pentru aceasta. El putea spune: „Nu va mai fi așa ceva!” dar a zis: „Nu vei mai trece niciodată prin starea aceasta de frică!” Aceasta este voia Lui. El permite să se întâmple aceste lucruri, iar eu le accept și spun: „Îți mulțumesc, Doamne! Eu vreau să umblu cum vrei Tu.”

Acum, haideti să ne plecăm capetele pentru un moment de rugăciune. Există cereri deosebite pentru rugăciune? Văd că avem și batiste. Ridicați mâinile în semn că doriți ceva. Doamne, binecuvântează-i pe fiecare din acești copii.

Tată ceresc, ne apropiem de marele Tău Tron de har, pentru că suntem chemați de Isus Hristos s-o facem. Venim cu toate îngrijorările noastre și le aruncăm asupra Lui, pentru că El Se îngrijește de noi. Ce mângâiere mare ne aduce siguranța că El ne poartă de grijă! Dumnezeu cel mare al cerurilor, Creatorul, Se îngrijește de noi, creațiunea Lui. Doamne, suntem atât de bucuroși pentru aceasta! Ce mângâiere este aceasta pentru timpul în care trăim! Se pare că nimic nu ne poate mângâia decât Cuvântul Tău. Da, singura noastră mângâiere este făgăduința Ta, fiindcă Tu ne-ai făgăduit că atunci când ne aducem cererile, ne vei asculta: *„Dacă veți cere ceva în Numele Meu, voi face.”* (Ioan 14.14). Și o altă făgăduință mare a Ta este: *„Cereți și veți căpăta.”* și: *Spuneți muntelui acestuia: „Mută-te,” și nu vă îndoiti; și acesta va fi mutat.”* Toate aceste promisiuni ne aparțin și noi putem trage din El tot ce cerem.

Doamne, aici sunt mâini ridicate ca semn că oamenii au nevoie de ceva. Te rog să-i ajuți, Tată, pentru că Tu cunoști nevoile lor. Îmi aduc rugăciunea împreună cu a lor și îmi ridic mâna împreună cu mâinile lor. Doamne, pe masa aceasta se află batiste de la oameni cu o credință curajoasă, pentru că Tu m-ai binecuvântat să mă rog pentru bolnavi. Oriunde merg, rugăciunea pentru bolnavi este întotdeauna ceva deosebit.

Eu îmi așez rugăciunea mea cu a lor înaintea Ta, mâna mea în sus cu a lor. Aici sunt așezate pe masă batiste întinse aici. Oh, cum oamenii cu credință, credință galantă, Doamne,... Se pare a fi ceva prin care Tu m-ai binecuvântat, ca să fiu în stare să mă rog pentru oamenii bolnavi. Undeva, oriunde, pe unde eu merg, este ceva despre rugăciunea pentru bolnavi. Dumnezeuule ajută, acum. Eu mă rog cu sinceritate ca Tu să admiți cererile pentru aceste batiste care au fost puse aici pentru oamenii care au cerut. Lasă ca mila Ta să fie peste ei. Dumnezeuule, ajută-ne acum! Te rog cu toată sinceritatea să primești rugăciunea acestor oameni și a celor care sunt reprezentați prin aceste batiste. Lasă ca harul Tău să fie peste ei. Doamne, noi știm că sora Hickcs a adus cu avionul o femeie bolnavă de cancer,

pentru rugăciune. Ea fusese îngrijorată pentru femeie, fiindcă nu știa dacă va fi de acord să vină. Doamne, te rog s-o menții în viață ca să poată ajunge. Îngăduie aceasta, Doamne!

Nepotul meu, micuțul Mikie, avea febră mare, dar am simțit că a revenit la normal chiar înainte să părăsesc încăperea. Îți sunt mulțumitor pentru că am putut experimenta efectele rugăciunii făcute cu credință.

Doamne, Îți mulțumesc pentru toate aceste lucruri. Acum am îndemnul să vorbesc despre Cuvântul Tău, de aceea Te rog să ne dai Cuvântul Tău care este Adevărul, Doamne! Binecuvântează sufletele noastre și dăruiește-ne harul de care avem nevoie din făgăduințele lui Dumnezeu care sunt în Cuvânt și care ne ține în viață tot restul săptămânii. Îngăduie aceasta, Te rugăm. Binecuvântează-l pe păstorul nostru, un suflet viteaz, pe soția și copiii lui, pe diaconi, conducerea și pe toți cei ce intră și ies din această clădire. Dăruiește-ne aceste binecuvântări, pentru că Te rugăm în Numele lui Isus Hristos. Amin.

Aș vrea să citesc două texte din Scriptură. Primul este din **Psalmul 86.1-11**, iar al doilea din **Matei 16.1-3**. Din aceste texte vreau să iau subiectul: „**Unirea, un semn al timpului.**” Pare un lucru puțin ciudat: **Unirea!** Timpul în care trăim noi este un timp al unirii. Da, Unirea este semnul acestui timp. David spune în rugăciunea sa din Psalmul 86:

„la aminte, Doamne, și ascultă-mă! Căci sunt nenorocit și lipsit.

Păzește-mi sufletul, căci sunt unul din cei iubiți de Tine! Scapă, Dumnezeule, pe robul Tău, care se încrede în Tine!

Ai milă de mine, Doamne! Căci toată ziua strig către Tine.

Înveselește sufletul robului Tău, căci la Tine, Doamne, îmi înalț sufletul.

Căci Tu ești bun, Doamne, gata să ierți și plin de îndurare cu toți cei ce Te cheamă.

Pleacă-Ți urechea, Doamne, la rugăciunea mea, ia aminte la glasul cererilor mele!

Te chem în ziua necazului meu, căci m-ascuți.

Nu este minunat? „Tu m-ascuți.”

Nimeni nu este ca Tine între dumnezei, Doamne, și nimic nu seamănă cu lucrările Tale.

Toate neamurile pe care le-ai făcut vor veni să se închine înaintea Ta, Doamne, și să dea slavă Numelui Tău.

Căci Tu ești mare și faci minuni, numai Tu ești Dumnezeu.

Învață-mă căile Tale, Doamne! Eu voi umbla în adevărul Tău. Fă-mi inima să se teamă de Numele Tău.”

Eu vorbesc acum despre timpul unirii și semnele timpului.

Să citim și **Matei 16.1-3:**

„Fariseii și saducheii s-au apropiat de Isus și, ca să-L ispitească, l-au cerut să le arate un semn din cer.

Drept răspuns, Isus le-a zis: „Când se înserează, voi ziceți: „Are să fie vreme frumoasă, căci cerul este roșu.”

Și dimineața, ziceți: „Astăzi are să fie furtună, căci cerul este roșu-posomorât.” Fățarnicilor, fața cerului știți s-o deosebiți, și semnele vremurilor nu le puteți deosebi?”

Fie ca Domnul să adauge binecuvântarea Sa la citirea Cuvântului Său.

În continuare vom vorbi despre timpul unirii și semnul acestui timp de unire. În textul din Scriptură pe care l-am citit mai înainte, Isus îi mustră pe conducătorii spirituali pentru că nu erau în stare să deosebească timpul sau semnul timpului. Întotdeauna era ceva deosebit când oamenii erau în stare să deosebească semnul timpului în care trăiau, pentru că Dumnezeu a îngăduit ca totul să fie scris cât se poate de clar, așa că nimeni nu va avea nicio scuză.

De obicei, eu aduc exemple de la alți predicatori și slujitori ai lui Dumnezeu din zilele Bibliei, cum ar fi de exemplu semnul din timpul lui Noe, semnul timpului lui Daniel și diferite alte semne, dar de data aceasta voi trece peste ele ca să economisim timpul. Totuși, vreau să spun că Dumnezeu a dat întotdeauna un semn precis și vizibil, pentru ca oricine să recunoască timpul în care trăia. Fariseii ar fi trebuit să recunoască timpul lor; ar fi trebuit să știe în ce timp trăiau. De altfel, El le-a zis: „*Dacă M-ați fi cunoscut pe Mine, ați fi cunoscut ziua Mea.*” Este un lucru mare să putem înțelege. Ce am fi fără înțelegere?

Profeții au arătat tot timpul spre aceasta, deoarece au primit cunoștința corectă de la Domnul, prin vedenii. Cuvântul Domnului a venit întotdeauna la profeți. Vedeți? Oamenii au avut întotdeauna cunoștința corectă prin Cuvântul Domnului, prin

proroci, fiindcă ei au vorbit despre evenimentul respectiv. Un om a trebuit să stea culcat un anumit timp pe o parte, apoi a trebuit să se întoarcă pe partea cealaltă, în timp ce altul și-a rupt hainele de pe el. Oh, sunt atât de multe lucruri pe care ei le-au făcut pentru a arăta semnul timpului în care trăiau! Noi știm că Dumnezeu care a creat cerurile și pământul, și-a planificat lucrarea și a descris fiecare timp prin semn. Același Dumnezeu trăiește și astăzi, de aceea trebuie să se întâmple ceva cu noi ca să recunoaștem timpul în care trăim, fiindcă este ceva ce ceilalți oameni nu pot vedea. Dumnezeu nu ar permite să se întâmple astfel de lucruri, fără să ne dea un semn hotărât pe care să-l putem înțelege.

Astăzi se întâmplă la fel ca la venirea Lui. Conducătorii religioși sunt cei care nu citează corect. În zilele acelea, ei nici nu s-au gândit că sosise timpul venirii Lui. Ei trăiau în pace și nu așteptau nici un Mesia. Isus a spus că venirea Lui va fi ca un hoț noaptea, când oamenii vor fi nepreocupați de venirea Lui. Dar acolo au fost și fecioare care au plecat să îl întâmpine. Biblia spune că jumătate din ele aveau untdelemn în candelile lor și erau pregătite. Vedeți? Ele priveau după acel semn. Lor le vorbesc în seara aceasta, celor care privesc după semn, după semnul venirii Lui.

Domnul a dat acest semn numai pentru credincioși, pentru că necredincioșii nu-l văd niciodată. Ei trec pe lângă el și nu văd nimic. Este posibil ca în seara aceasta să stea pe platformă un Înger al lui Dumnezeu și voi să nu-l vedeți, deși priviți înapoi. Sau s-ar putea să-l vedeți voi și eu să nu-l văd. Voi știți că aceasta este conform Scripturii, deci este Adevărul. Pavel a căzut la pământ când a fost lovit de Lumina cerească, dar niciunul din cei prezenți nu a putut s-o vadă.

Lumina era prezentă și când Ioan a stat în fața mulțimilor și l-a botezat pe Isus. Pe mal erau mii de persoane, chiar și conducători religioși și oameni mari, dar niciunul dintre cei prezenți nu a văzut-o, în afară de Ioan. El a mărturisit că a văzut Duhul lui Dumnezeu venind peste Isus, în chip de porumbel, și un glas a zis: „*Acesta este Fiul Meu preaiubit în care Îmi găsesc plăcerea să locuiesc.*” (Matei 3.17). Vedeți? Nimeni nu a văzut Aceasta decât Ioan. Înțelegeți? Era numai pentru el.

Ați observat cum a fost cu semnul pentru magi? Ei erau evrei și priveau cerul așteptând. Ei nu erau astronomi indieni, ci erau evrei care studiau astronomia pentru a-și aprofunda studiile. Astfel, când au privit spre Ierusalim, au observat trei stele aliniat, stelele lui Sem, Ham și Iafet, și au știut că întâlnirea celor trei stele era un semn că Mesia era pe pământ.

Oh, Doamne! Nu-i de mirare că au mers la Ierusalim și au întrebat: „*Unde este Împăratul de curând născut al iudeilor? Fiindcă l-am văzut steaua în răsărit și am venit să ne închinăm Lui. Unde este El?*” (Matei 2.2). Ei știau că Mesia născut de curând era pe undeva, pentru că Dumnezeu le dăduse semnul timpului, că Dumnezeu și omul se uneau împreună. O, ce unitate! Dumnezeu însuși S-a unit cu oamenii! Cea mai mare unire care a avut loc vreodată, a fost când Dumnezeu și omul s-au unit. Dumnezeu cel mare și-a părăsit slava Sa, și-a ridicat un cort printre oameni și a devenit unul dintre oameni pentru a se uni cu ei. În felul acesta a fost restabilită pentru totdeauna pacea între Dumnezeu și oameni. Cât de mulțumitori îi suntem pentru aceasta!

Semnele nu au fost trimise degeaba. Gândiți-vă că pentru fiecare om, pentru fiecare astronom, pentru oamenii din zilele acelea, stelele erau ceasul lor. Străjerii erau în turnurile lor de veghe. Urcau acolo pentru a păzi cetatea. Și când vedeau că stelele formau o anumită constelație în drumul lor, știau ce oră din noapte era. Voi știți textul biblic în care străjerul este întrebat: „*Străjerule, cât mai este din noapte? Străjerule, mai este mult din noapte?*” (Isaia 21.11). Străjerul venea și spunea cât era de târziu. Vedeți, ei țineau timpul prin stele.

Nu este ciudat că cele trei stele s-au aliniat pentru cei trei bărbați și că nimeni altcineva nu le-a văzut? Vedeți? Exact în linie. Așa puteți fi și voi în linie cu Scriptura. În timpul când cele trei stele s-au aliniat și s-au unit în acea constelație, s-au unit și cei trei bărbați. Tot așa, tu poți fi atât de unit cu Dumnezeu în Cuvântul Său, încât aceste lucruri să devină realitate, și le poți vedea și știi că ele sunt adevărate. Vedeți? Semnul timpului! S-ar putea să nu-l vedeți și să spuneți: „O, așa ceva este nonsens!” Dar pentru voi aceasta nu este nonsens, deoarece sunteți uniți cu Cuvântul, și iată-L aici! Așa este, frate Pat. Tu vezi acest semn că se unește cu credinciosul. Vedeți? În continuare mă voi adresa credincioșilor, deoarece

necredincioșii nu văd niciodată nimic. Cât de aspru i-ar mustra El pe conducătorii spirituali dacă ar fi pe pământ astăzi? Ei nu pot vedea semnul, nici semnele despre care citim zilnic în locul acesta și pe care le vedem. Unii văd și citesc scrisul de mână de pe perete, în timp ce cei mai mulți îl ignoră și nu văd absolut nimic. Pentru ei nu înseamnă nimic și nu le dau nici o importanță.

Fiți atenți! El a arătat națiunii un semn. Când ei L-au întrebat și au cerut un semn, iar El le-a dat semne care s-au întâmplat. Ucenicii voiau să știe când va fi sfârșitul lumii și care va fi semnul sfârșitului, iar El i-a îndreptat spre mai multe texte din Scriptură. Ei au avut semnele lor ca națiune, apoi au fost semne în cer și pe pământ. Vedeți? El le-a dat semne, semne și iar semne; le-a dat în mod constant un semn. Într-un loc le-a vorbit despre un semn care se referea la națiunea lor: *„Când veți vedea Ierusalimul înconjurat de oști, să știți că atunci pustiirea lui este aproape.”* (Luca 21.20).

Înainte de a se întâmpla acest lucru, trebuia să se unească lumea. Astfel, după ce evreii au respins semnul timpului dat de Dumnezeu, generalul roman Titus și-a unit armatele și a mers împotriva Ierusalimului. El și-a unit armatele și a ocupat orașul. Dar vedeți? Mai întâi a avut loc unirea așa-zisului popor al lui Dumnezeu împotriva Cuvântului lui Dumnezeu. Aceasta a fost înainte de unirea națiunilor împotriva poporului Domnului. Vedeți? Unitate, unire; unirea împreună.

Eu cred că și noi trăim într-un mare timp al unirii. Eu îmi notez tot timpul aceste lumini roșii, semnale luminoase și toate celelalte, comportamentul femeilor și al bărbaților și ceea ce fac ei, bisericile și purtarea lor, și arăt acestei grupări mici că cred din toată inima că noi ne aliniem în linia Cuvântului lui Dumnezeu în acest mare ceas profetic, chiar înaintea venirii Domnului Isus; ne unim împreună și ne pregătim să fim gata.

Vedeți, Titus a unit națiunile într-o armată, iar Israelul s-a unit împreună și au spus că nu cred că Isus era Mesia lor, așa că L-au respins, L-au scos afară și L-au răstignit. Ei s-au unit împreună și au respins mântuirea care le fusese trimisă în dar. Țineți minte: ei s-au unit împreună pentru a respinge Mesajul aceluia ceas. Ei

trebuiau să facă aceasta, și imediat după ce L-au respins, a venit semnul pentru națiune.

Națiunile au început să se unească, iar Titus a venit cu o oștire mare formată din romani și greci și a înconjurat Ierusalimul, închizându-i pe oameni între ziduri, așa că au murit de foame. Marele istoric Josephus relatează că ei au mâncat coaja de pe copaci și iarbă, ajungând chiar să fiarbă și să-și mănânce proprii copii. Vedeti, când Titus era pe munții care înconjurau Ierusalimul, le-a fost luată mintea, așa că oamenii din oraș se gândeau că fac voia lui Dumnezeu. Ei au putut vedea cum acea oștire a intrat în oraș, după ce au refuzat să asculte de Stăpânul lor măreț, Domnul Isus care i-a avertizat cu privire la aceste lucruri.

Niciun creștin nu a fost prins în oraș, pentru că ei au văzut semnul, au luat aminte la ce li se spusese și au ieșit la timp: *„...cine va fi pe acoperișul casei să nu se coboare să-și ia lucrurile din casă; și cine va fi la câmp să nu se întoarcă să-și ia haina.*

Rugați-vă ca fuga voastră să nu fie iarna, nici într-o zi de Sabat.” (Matei 24.17-18,20). În timpul iernii munții ar fi acoperiți de zăpadă, iar în ziua de Sabat porțile ar fi închise și ar fi prinși acolo. Dacă va fi cu voia Domnului, voi scoate aceste lucruri în evidență, ca să putem vedea cum lucrează Dumnezeu.

Credincioșii s-au rugat cum le-a spus El și niciunul dintre ei nu a fost prins înăuntru. Toți au plecat pentru că au privit la semn, iar când a început asediul erau plecați; aceasta era tot.

Oh, cum ar trebui să vadă bisericile de astăzi semnul timpului în care trăim! Fugiți cât puteți de repede la Calvar, pentru Viață; nu la ceva biserică, ci la Isus Hristos! Uniți-vă pe voi înșivă cu El, nu cu o organizație sau cu vreun crez bisericesc. Uniți-vă cu Hristos, și fiți siguri că este El. Voi nu puteți accepta orice, ci trebuie să fiți siguri că acesta este El! Ce timp de unire!

Ei L-au respins pe Mesia și s-au unit între ei, făcând cunoscut tuturor că oricine Îl primește pe Isus ca Profet, va fi excomunicat din biserică. Cred că vă amintiți de orbul care stătea la ușa templului. *„Ucenicii Lui L-au întrebat: „Învățătorule, cine a păcătuit: omul acesta sau părinții lui, de s-a născut orb?”* (Ioan 9.2), dar Isus le-a răspuns: *„N-a păcătuit nici omul acesta nici părinții lui; ci s-a născut așa, ca să se arate în el lucrările lui Dumnezeu.”* Vă amintiți că tatăl și mama sa nu au îndrăznit să spună nimic altceva decât: *„Știm că acesta este fiul nostru și că s-a născut orb. Dar cum vede acum sau cine i-a deschis ochii, nu știm.”* Vorbeau așa pentru că iudeii hotărâseră prin legea lor religioasă că dacă cineva Îl va mărturisi pe Isus ca Profet, va fi excomunicat din sinagogă.

Dar vedeți, Dumnezeu a lucrat cu acest tânăr care nu făcea parte din gruparea lor, așa că le-a răspuns: *„Aici este mirarea, că voi nu știți de unde este, și totuși El mi-a deschis ochii.”* El a putut să le-o spună. Vedeți, acestea erau lucrările lui Dumnezeu. El a fost vindecat și a putut să le-o spună în față, pentru că nu era legat în nici un fel de ei. În viața lui se împlinise lucrarea Lui și putea vedea pentru prima dată. Iudeii s-au unit împotriva lui Isus, împotriva Lui ca Mesia și împotriva Mesajului Său mesianic.

Același lucru se repetă acum. Comunismul se unește ca să distrugă biserica. Lucrul acesta este posibil după unirea bisericilor în Consiliul Mondial al Bisericilor, ca să nege și să distrugă Mesajul, Cuvântul. Bisericile au respins Cuvântul. Ei nu pot să-L accepte pentru că este împotriva crezului lor denominațional. Indiferent de câte ori ar veni Stâlpul de Foc în mijlocul nostru, câte lucruri ar fi spuse dinainte și s-ar întâmpla, și câte semne mari făgăduite pentru aceste zile din urmă s-ar împlini, ei nu Îl pot primi. De aceea se unesc, iar păstorul vostru și mulți care citesc aceste lucruri, spun că au de gând să facă în lume mișcarea ecumenică, în fruntea căreia este un preot luteran.

Dacă s-ar întâmpla vreo nenorocire, aici în zonă sau în vecinătate, dacă nu suntem uniți în mișcarea ecumenică, biserica noastră nu mai poate fi o biserică, iar clădirea o pot folosi ca o magazie. Mai mult, dacă unul din frați ar vizita pe cineva care trage să moară sau este rănit, și încearcă să fie o binecuvântare duhovnicească pentru el, am putea fi împușcați pentru aceasta, am putea fi închiși

zece ani pentru că ținem o slujbă duhovnicească, și toate acestea pentru că nu suntem membri ai acestei mișcări ecumenice. Puteți vedea semnul fiarei?

Noi vedem clar acest timp al unirii venind. Atunci, biserica s-a unit împotriva Mesajului. Când se întâmplă aceasta, națiunile se unesc în comunism pentru a distruge biserica din nou, așa cum a fost la început. Acest lucru se repetă din nou.

Israelul trebuia să respingă mai întâi Mesajul, iar după ce au făcut aceasta, s-a unit armata, națiunile și astfel celelalte națiuni au intrat înăuntru și au distrus biserica. Astăzi, oamenii au respins Mesajul Domnului Isus, de aceea comunismul unește lumea împotriva bisericii. Vedeți, așa trebuie să fie, deși este greu să spui așa ceva.

Iudeilor le-a fost greu să creadă așa ceva și au zis: „Haideti, fraților, doar vedem cu toții că Dumnezeu nostru este cu noi! Să mergem în Templu să ne rugăm, fiindcă vom fi conduși în rugăciune de sfântul părinte Cutare! Închideți porțile!” Dar Titus și-a ocupat poziția și i-a asediat timp de un an sau mai mult, până i-a înfometat complet. Niciunul din ei nu a putut să scape din oraș și au murit acolo. Se spune că după ce Titus a dărâmat zidul cetății și a intrat, sângele a curs ca un râu, fiindcă i-a măcelărit pe toți cei ce erau înăuntru.

Îngerul Domnului a profetizat despre aceasta în Vechiul Testament și a spus că se va întâmpla așa. Dar ce s-a întâmplat? Predicatorii care ar fi trebuit să fie conducătorii spirituali și să le spună oamenilor ce va veni, nici nu l-au recunoscut pe Isus când a fost printre ei, ci l-au prezentat ca pe un înșelător și l-au zis: „Fă-ne o scamatorie, să vedem cum se face! Arată-ne un semn!”, dar El le-a răspuns: „S-au întâmplat atâtea lucruri și nu le puteți vedea?” Vedeți? Ei l-au respins pe El; au refuzat Mesajul din ziua aceea.

Ei au omis să vadă semnul din ziua aceea, deși semnul profeției biblice s-a împlinit sub ochii lor. Dar ei au zis unii către alții: „Haideti să mergem înăuntru!” Ei erau bărbați sfinți, bărbați pe viața cărora nu v-ați putea pune degetul. N-ar fi putut fi

preoți dacă nu erau sfinți. Un preot putea fi ucis cu pietre pentru orice lucru mărunț, așa că trebuia să aibă o viață sfântă și curată. Dar deși erau bărbați mari și sfinți în ochii poporului, au mers înăuntru și au zis: „Dumnezeu este cu noi. El a fost cu noi în toate timpurile, așa că vom merge în Templul Său cel Sfânt. Acesta este Templul lui Dumnezeu!”

Dar vedeți, El fusese respins în Templul Lui Sfânt. Înțelegeți? „Ne suim la Casa Domnului. Evreilor, voi știți bine că suntem un neam ales și că Dumnezeu este Dumnezeul nostru, Dumnezeul lui Avraam, Isaac și Iacov. El este cu noi și ne va scăpa de filistenii aceștia netăiați împrejur, de romani și de greci. El ne va scăpa din aceasta. Haideți să mergem la Casa Domnului!”

Totul suna foarte frumos, dar ce făcuseră ei? Ziditorul Casei fusese în mijlocul lor în chipul unui Bărbat smerit din Galilea, dar ei L-au respins, deși Dumnezeu Îl confirmase că era Mesagerul Său pentru ceasul acela. Din pricina aceasta, toată sinceritatea, rugăciunile și jertfele lor nu valorau nimic înaintea lui Dumnezeu. Ei făcuseră o mare greșală, iar Dumnezeu a îngăduit ca această armată mare să se unească și să-i distrugă.

Noi vedem că biserica de astăzi refuză Cuvântul lui Dumnezeu prin denumiri. Ei nu vor să le vorbiți despre aceste lucruri și nu vor să aibă nimic a face cu Mesajul, deși știința poate dovedi cu fotografii și toate celelalte, că este Adevărul. De aceea se formează comunismul pentru a-i distruge, așa cum a făcut-o Titus atunci. Și Biblia spune că ei o vor face. Exact!

Acum puteți vedea în ce timp trăim? În timpul unirii. Putem vedea cum se face această unire sau nu vedem nimic? Voi puteți citi în Scriptură, pentru că El a spus că se va face. Noi vedem aceasta împlinindu-se. Noi vedem ceea ce a făgăduit El că va face în Biserică. Totul se întâmplă întocmai. Astfel, vedem națiunile unindu-se împreună; vedem cum se unesc sistemele și vedem cum se unesc bisericile, pentru că este timpul unirii; este ceasul unirii. Acesta este duhul epocii: noi trebuie să ne unim. Tot ce există trebuie să fie organizat, pentru că numai așa va fi recunoscut de către conducere.

Ca cetățean al Statelor Unite, dacă mi-ați da un cec de cinci dolari, n-aș îndrăzni să-mi scriu numele pe el. N-aș putea s-o fac. Vedeți, acesta este un timp al unirii. Totul trebuie să se unească, iar această unire aduce cu sine semnul fiarei. Este timpul unirii și totul lucrează în direcția aceea. Este suficient să fiți puțin atenți și o vedeți cu ochiul liber. Acesta este timpul unirii, timpul în care totul se unește împreună.

În zilele acelea, iudeii s-au unit împotriva lui Isus, ca Mesia al lor, și noi am văzut ce s-a întâmplat din cauza aceasta. Același lucru se întâmplă acum. Astfel, după ce bisericile se unesc în Consiliul Mondial al Bisericilor, ca să distrugă Mesajul, Cuvântul lui Dumnezeu, comunismul se unește să distrugă biserica. Ei încearcă să scape de Ea. Până în prezent ei au fost separați în grupări mici ici și colo: metodiști, baptiști, luterani, prezbiterieni, Biserica lui Hristos și tot așa mai departe, de aceea, singurul lucru care le rămâne de făcut este să se întrunească într-un conciliu. Ei nu pot face nimic altceva pentru că o denomi-națiune este împotriva alteia, iar doctrinele lor sunt atât de diferite și de departe unele de altele cum este răsăritul de apus, și nu pot trece peste ele. Dar dacă se unesc sub un singur cap, vor reuși.

De aceea este biserica romano-catolică într-o astfel de unitate. Biserica greacă și celelalte direcții, nu sunt atât de mulți ca romano-catolicii, dar acum se unesc toate și stau împreună. Și indiferent ce se întâmplă sau ce spun alții, papa este capul tuturor. Vedeți? El este considerat infailibil și numit „locțiitorul lui Hristos,” deci este imediat după Dumnezeu; el pretinde că are autoritate asupra iadului, cerului și purgatorului. Vedeți? Nimeni nu poate face nimic împotriva, așa că trebuie făcut orice spune el.

Protestanții își fac un cap întocmai ca acela. Biblia spune că se face un chip al fiarei. Ce este un chip? Este ceva făcut după un model. Și cum se realizează? Prin unirea lor; acesta este duhul acestui timp: unirea. Ei se unesc încercând să distrugă Mesajul. Cum ar putea distruge Mesajul? Cum ar putea să distrugă Cuvântul lui Dumnezeu? Făcându-L fără putere prin dogmele omenești moștenite. Așa s-a întâmplat la început și la fel se întâmplă acum: ei fac Cuvântul fără putere. Vedeți ce face această femeie infidelă care îl tăgăduiește pe Dumnezeu? Nu-mi

aduc aminte cum se numea, aş vrea să-mi pot aminti numele ei.

Aş vrea să se mai ridice o femeie ca aceea! Ea mergea prin baruri, a aruncat whisky-ul, a distrus reclamele și toate acestea. De ce nu se ridică și astăzi o femeie care să rupă de pe pereți fotografiile cu aceste femei dezbrăcate care sunt de același gen cu ea? Vedeți, nu mai există așa ceva!

Femeia aceasta necredincioasă de astăzi, crede că citirea Bibliei în școli este împotriva Constituției.

Ați observat ce încearcă să spună ei astăzi? Cei mai mari învățați ai Scripturii spun: „Multe prorocii din Biblie sunt total greșite și nu s-au împlinit niciodată!” Voi ați auzit și ați citit despre aceasta. Ei încearcă să spună tot felul de lucruri, ca să distrugă efectul Cuvântului. Astfel, îl distrug pentru că îl înlocuiesc cu o dogmă, cu ceva omenesc, cu tradiții moștenite, care în ochii lor par mai bune decât Cuvântul. Astfel, încearcă să distrugă Cuvântul lui Dumnezeu prin politica denominațională.

Fiecare biserică are propria ei politică. Toți au politici diferite: Biserica lui Dumnezeu, biserica creștină, baptiștii, metodiștii, prezbiterienii, și toți ceilalți, dar acum caută compromisuri pentru că sunt separați. Înainte nu se putea întâmpla așa ceva, dar acum trebuie s-o facă pentru că acesta este timpul unirii. Acum ei pun totul împreună și fac statistici să vadă la ce rezultate ajung. Doamne, este ca și cum ai coace o pâine din carne de cal, gunoi, și câte altele au împreună; le îngrămădesc împreună, apoi aruncă ceva cartofi putrezi și alte lucruri înăuntru, și vedeți la ce rezultat ajungeți. În ce mă privește, eu nu vreau nimic de acolo! Nu, domnule. Ei o fac prin compromisuri, așa că primesc chiar și oameni care cred că Isus a fost doar un mit, în timp ce alții spun că a fost doar un profet.

Unii spun că „Zilele minunilor au trecut!”, în timp ce alții cred că așa ceva mai există și astăzi. Toate acestea îi aduc împreună, dar Biblia spune: „*Merg oare doi oameni împreună fără să fie învoiți?* (Amos 3.3). Acesta este felul de unitate pe care îl au ei, apoi pun peste ei pe cineva mare pe care îl numesc „sfântul părinte.”

În felul acesta aveți exact chipul fiarei despre care vorbește Biblia, iar președintele lor este un preot luteran. Acesta este timpul unirii. Pretutindeni vezi același lucru: comuniștii caută să se unească, bisericile se unesc, lumea se unește; peste tot este numai dorința de unire.

Priviți natura. Oh, Doamne! Dacă priviți natura, vedeți că și ea face același lucru. Natura este calendarul cu semne al lui Dumnezeu. Ați știut aceasta? Isus le-a spus celor din zilele Lui să privească la natură. Marea va mugi, pe pământ se vor întâmpla tot felul de lucruri, pe alocurea vor fi cutremure, o națiune se va ridica împotriva alteia, vor fi semne în cer, semne pe pământ; pretutindeni vor fi semne ale timpului.

Priviți norii! Voi știți ce se întâmplă înainte de a se porni furtuna. Mai întâi se unesc mai mulți nori mici pentru a forma unul mare. Fiecare dintre ei este mânat de o briză slabă de vânt, apoi se unesc și formează un uragan. Vedeți, ei se unesc înainte să poată avea loc o furtună; ei trebuie să se unească.

Priviți cum se unesc rațele și găștele sălbatice înainte să-și părăsească țara. Ele se adună împreună. Voi le puteți vedea cum zboară de la un lac la altul, de aici dincolo, până se unesc toate. Vedeți? Ele se unesc și se pregătesc de plecare. Aceasta este natura creată de Dumnezeu și ea lucrează după planul lui Dumnezeu; este o lege nescrisă a lui Dumnezeu, că natura se comportă conform Legii Lui. Este ca o cuvântare la un serviciu funerar, despre seva care se duce jos în mormânt, dedesubt la rădăcina pomului, să stea acolo până la înviere în primăvară. Aceasta este o lege a lui Dumnezeu. Nu există nici o inteligență care să-i poată porunci sevei să coboare acolo jos; voi nu o puteți devia și nici smulge afară. Nu există nici o posibilitate s-o faceți mai bine decât Dumnezeu, pentru că El are calea desăvârșită. Astfel, atunci când cad frunzele, El trimite seva în mormânt și o ascunde acolo. Așa a spus și Iov: „*Ah! de m-ai ascunde în mormânt, de m-ai acoperi până-Ți va trece mânia.*” (Iov 14.13). Vedeți? Seva coboară înainte de a fi surprinsă de frig, pentru că aceasta este o lege a naturii. Priviți cum încep să cadă frunzele pe pământ. De ce? Aceasta este tot o lege a naturii.

Rațele se adună împreună în jurul unui conducător. Eu nu știu cum este posibil, dar ele știu că un anumit rățoi este conducătorul lor, așa că se adună în jurul lui și apoi se ridică în văzduh. Vedeți? Deși nu a părăsit niciodată lacul acela mare, la timpul potrivit el va zbura în Louisiana sau Texas, unde sunt câmpurile cu orez. Dar înainte să-și ia zborul, pentru a părăsi casa unde au fost născute în anul acela, ele se unesc. Amin. Aici o aveți! Ele se unesc în jurul unui conducător.

Cu omul este mai greu, pentru că el nu-și cunoaște Conducătorul. Da, domnule. Acesta este motivul pentru care în loc să se unească în jurul Conducătorului lor, Duhul Sfânt și Cuvântul, oamenii se unesc într-o denominațiune, în jurul unui episcop sau a unui om. Vedeți, ei spun: „Mă tem că voi deveni un fanatic. Mă tem că ar putea fi greșit!” Oh, acolo sunteți! Ce s-ar întâmpla dacă micuța rață ar zice: „Nu suport cum își mișcă aripile, așa că nu cred că-l voi urma!” Dacă ar face aceasta ar muri de frig. Dacă nu pleacă cu stolul, este pierdută. Toate acestea se întâmplă în natură. Toate se adună.

Gâștele se regroupează în jurul conducătorului lor. Ele fac la fel ca rațele.

Ați văzut vreodată albinele când zboară, roiesc, toate la un loc? Ele se unesc în zbor în jurul reginei lor. Așa este. Și unde zboară regina, zboară și albinele. Ce fac ele? Se unesc înainte să roiască. La fel se întâmplă în toată creația.

Peștii se unesc înainte de migrația de primăvară. Astfel poți vedea migrația somonilor din ocean. Înainte de a înnota de-a lungul curentului, în susul râului, ei ies cu sutele de mii din apa sărată a mării și pornesc pe râu pentru că sunt pești de apă dulce. Iată-i venind în sus pe apa dulce, să meargă sus pentru sezonul de depunere a icrelor. Somonii merg acolo sus din patru în patru ani, iar după ce își depun icrele, mor. Ei știu că merg acolo ca să moară, dar nu-i poate opri nimic. Sar peste obstacole, deși știu că vor sări în moartea lor. Și când se nasc peștișorii tineri este ceva care-i unește și-i duce înapoi în ocean. Vedeți? Este o unire, o lege. Voi nu puteți încălca Legea lui Dumnezeu.

Națiuni întregi se fărâmițează, pentru că a venit vremea în care trebuie să facă aceasta. Noi suntem în timpul tulburărilor naționale. Popoarele rup relațiile dintre ele și an după an constatăm că națiunile sunt înghițite una după alta de comunism. Chiar și națiunea noastră este pătrunsă de comunism și el va lua amploare. Vedeți, așa se întâmplă și nu este nimic să-l poată opri. De ce? Din același motiv pentru care nu l-au fi putut opri nici pe Titus: pentru că poporul l-a respins pe Dumnezeu și Cuvântul Său. Ei vor face aceasta și noi vedem că este în desfășurare.

De obicei îmi trebuie două ore pentru a cuprinde totul, iar acum am vorbit deja treizeci de minute, așa că trebuie să mă grăbesc. Voi puteți să continuați să studiați acasă.

Observați, ei se unesc chiar acum. Voi întrebați: „Este adevărat, frate Branham?” Ei vor veni la lupta de la Armagedon, de aceea se unesc acum. De aceea avem ONU și tot ce mai este. Lumea occidentală se unește împotriva lumii răsăritene, împotriva comunismului și așa mai departe. Totul se unește: bisericile se unesc, totul se unește. Noi vedem cu toții aceasta, unire, unire.

Noi vedem unirea națiunilor, vedem semne naționale în lume, cutremure în diferite locuri, diferite lucruri care se unesc, aducând lumea laolaltă, aducând pe oameni împreună; bisericile se unesc, și toate aceste lucruri. Dar în timp ce au loc aceste uniri, are loc și o altă unire. Amin. Spre aceasta aș vrea să vă îndrept atenția acum.

Dumnezeu își unește Mireasa. Ea se adună din est și vest, din sud și nord, pentru că este un timp al unirii, și acesta este chiar acum. Pentru ce se unește Ea? Pentru Răpire. Amin! Dumnezeu o pregătește să fie gata. Desigur! Unită! Cu ce se unește Ea? Cu Cuvântul. *„Cerul și pământul vor trece, dar Cuvântul Meu nu va trece.”* Mireasa este unită cu *„Așa vorbește Domnul!”*, indiferent ce va spune o denotațiune sau altcineva. Ea se pregătește și este unită. De ce? Pentru că este Mireasa. Așa este. Ea s-a unit cu Mirele Ei, iar Mirele este Cuvântul: *„La început era Cuvântul, și Cuvântul era cu Dumnezeu și Cuvântul era Dumnezeu... Și Cuvântul S-a făcut trup și a locuit printre noi.”* Ioan 1.1,14).

Biserica Mireasă și Cuvântul devin într-atât una, încât Cuvântul Însuși lucrează lucrarea Mirelui. Amin. O vedeți? O unire! Nu aderarea la o biserică, nu una sau alta, ci unitatea cu Isus Hristos. Legați-vă de El! Acum este timpul unirii. Dumnezeu Își unește Mireasa și o aduce înapoi. Unind Cuvintele promisiunii Lui.

În 1Tesaloniceni 4 ni se spune că sfinții care dorm în pulberea pământului se vor trezi, iar noi ne vom uni cu ei (cei vii, cu cei ce erau morți), ne vom uni chiar înainte să ajungem acolo sus, căci Mireasa va fi completă când ajunge Acolo. Cei ce trăiesc încă și s-au unit cu Cuvântul, se vor uni și vor forma o mare unitate cu cei ce au plecat deja înainte. Ei vor fi adunați împreună înainte de a merge sus. Amin.

Comunismul și toate celelalte lucruri trebuiau să apară; biserica trebuie să se unească în Consiliul Mondial al Bisericilor și Mireasa trebuie să se unească sub Cuvântul lui Dumnezeu. Ca să facă aceasta, Dumnezeu a trimis un semn ceresc ca să îi dovedească Bisericii că acolo există o Țară. Amin!

Timpul de unire al lui Dumnezeu! Desigur. Oh, Doamne! Gândiți-vă că este o unire a Cuvântului, prin care este restituită credința care a fost dată sfinților o dată pentru totdeauna. Acest lucru se putea întâmpla numai în timpul acesta. Cuvântul nu a fost respins niciodată așa. Oamenii s-au atașat tot timpul la denominațiuni, dar El nu aparține niciunei denominațiuni, pentru că acesta este un timp în care bărbații și femeile din orice rasă, culoare sau crez, sunt uniți sub Hristos, prin restituirea Cuvântului și botezul Duhului Sfânt.

Timpul unirii pentru Biserică! Oh, Doamne! Unind fiecare Cuvânt care a fost împrăștiat peste tot de către aceste organizații: încă de la Niceea, Roma, când au organizat prima biserică, apoi, l-au organizat pe Luther, l-au organizat pe Wesley, și au organizat toate celelalte biserici. Făcând aceasta, ei au trebuit să adopte un crez, iar atunci când Dumnezeu a trimis altceva, ei nu au putut să primească Aceasta. De aceea, aceasta nu era posibilă până acum. Dar Dumnezeu a făgăduit că în zilele din urmă va restitui credința părinților înapoi la Mireasă. Totul trebuie să fie așa. De aceea lucrarea aceasta nu putea să aibă loc în nici un alt timp.

Vedeți ce fel de semn s-a arătat din cer? Stâlpul de Foc care este printre noi cu semnele și minunile Domnului Isus Hristos. Și în timp ce ne vorbește, El este întotdeauna desăvârșit și nu dă greș niciodată. Amin! Astfel, noi putem recunoaște unde suntem: în timpul unirii!

Popoarele se unesc; lumea se unește; comuniștii se unesc; bisericile se unesc, și vedem că Dumnezeu Însuși Se unește cu Mireasa Sa, așa încât El și Biserica sunt una, ca o familie unită. Corect! Unindu-se împreună; Dumnezeu unindu-se! De ce? De la început, din epoca bisericii timpurii, Stâlpul de Foc n-a mai fost niciodată în mijlocul oamenilor până acum. De la epoca bisericii timpurii, ei nu au mai văzut niciodată lucrurile pe care le vedem noi astăzi. Acest lucru a fost posibil prin faptul că Dumnezeu ne-a dăruit descoperirea celor Șapte Pечеți, iar pentru aceasta ne-a dat un semn și i-a trimis jos pe cei șapte Îngeri din ceruri. El a venit să aducă înapoi Cuvântul pierdut de denomițiuni și a legat toate lucrurile înapoi în Cuvântul lui Dumnezeu, ca să Se poată revărsa Duhul Sfânt.

Isus a zis: „*Dacă rămâneți în Mine și dacă rămân în voi cuvintele Mele, cereți orice veți vrea, și vi se va da.*” (Ioan 15.7). Mireasa este unită înapoi cu Cuvântul care este Dumnezeu. Biserica și Cuvântul, nu Biserica și crezul. Biserica și Cuvântul; Mireasa și Cuvântul uniți împreună. Oh, Doamne! Acum are loc restituirea credinței părinților de la Rusalii, de la început, care a fost pierdută de grupul lui Luther. Nu de Luther însuși, nu de Wesley sau de ceilalți fondatori. După plecarea lor, ei au făcut o organizație în care au acceptat crezuri și așa mai departe, și astfel s-au îndepărtat de Adevăr. Priviți-i astăzi! Acum sunt în Consiliul Mondial Bisericesc.

Dacă privim la zilele din urmă, vedem că se întâmplă lucruri care nu s-au întâmplat niciodată înainte. Acesta este semnul lui Dumnezeu, iar această unire este semnul timpului. Aș vrea să privim lucrarea cu atenție, ca să fim siguri că înțelegem. Ei părăsesc Cuvântul adevărat pentru denomițiuni; ca să accepte un crez și opiniile diferiților oameni în loc să ia Cuvântul.

Apocalipsa 10 vorbește despre Mesajul îngerului al șaptelea. Țineți minte, aceasta este exact la cele Șapte Trâmbițe. Acolo erau șapte îngeri suflând din șapte

Trâmbițe. La aceasta urmează să ajungem. Dar gândiți-vă! Aici nu este îngerul al șaptelea cu Trâmbița, ci este Mesajul îngerului al șaptelea. Înțelegeți? Nu este îngerul cu Trâmbița, ci îngerul mesager. Îngerul cu trâmbița sună doar din trâmbiță, dar în zilele Mesajului celui de-al șaptelea înger se va încheia taina lui Dumnezeu, așa cum scrie în Cuvânt. Acesta este Mesajul pentru Epoca bisericii. Vedeți, este Mesajul, nu Trâmbița.

Acum priviți în ce zi trăim! Priviți la aceste Peciți care cuprind Cuvântul lui Dumnezeu care a fost pierdut. Noi am văzut cum s-au ridicat Luther și ceilalți reformatori; cum fiecare bărbat și-a ocupat locul în mod corect și ce urma să se întâmple cu biserica. Apoi, pentru zilele din urmă, când nu știam încă nimic, ne-a fost descoperit ceva foarte precis care urma să se întâmple. Chiar și ziarele s-au ocupat de aceasta, fiindcă El a venit jos descoperind și cuprinzând toate aceste taine împreună. Amin. Fraților, acesta este un lucrămăreț pentru mine, fiindcă se aliniază cu Cuvântul. Pe mine nu mă interesează comentariile și gândurile oamenilor, deoarece acesta este adevărul Bibliei.

Atunci, magii au venit din Babilon și au strigat: „*Unde este Împăratul de curând născut al iudeilor?* El este deja pe pământ, chiar acum!” Așa este corect. Eu cred că venirea Lui este aproape, așa că pot spune: „Iată, vine Mirele! Eu aud strigătul de la miezul nopții!” Aleluia! Noi suntem chiar la sfârșitul timpului. Oh, Doamne, în ce ceas trăim!

Ce zi! Marea taină a lui Dumnezeu, taina dumnezeirii, ne-a fost descoperită în mod desăvârșit și ni s-a arătat ce înseamnă; cum aceste mici ismuri, au deviat și L-au făcut aceasta și cealaltă. Dar Îngerul Domnului a venit jos, ne-a adus Adevărul la suprafață și ni l-a prezentat, în ciuda tuturor sistemelor și devierilor care L-au făcut una sau alta. Acum totul este atât de clar și de desăvârșit, că nu mai există nici o altă cale. Acesta este El! Ce este sămânța șarpelui și toate aceste lucruri care au fost atât de tainice pentru oameni. Acestea sunt un semn. Pentru ce? Pentru unire.

Ce a spus El în Maleahi 4? Că va restitui: ne va fi restituită credința de la Rusalii, cu

același Mesaj de la Rusalii, același semn de la Rusalii, același Dumnezeu, aceeași Putere și aceeași învățătură; totul este exact la fel, cu adeverirea aceluiași Stâlp de Foc pe care L-a întâlnit Pavel pe drumul Damascului. El face și în mijlocul nostru aceleași lucruri ca în zilele acelea. Unirea!

Noi vedem cum se unesc națiunile, vedem lumea unindu-se, vedem unirea bisericilor; vedem unirea Miresei cu Cuvântul. De ce? Cuvântul este Dumnezeu. Mirele, Cuvântul și Mireasa care este ascultătoarea Cuvântului, vin împreună în uniune. Ei se unesc ca la o cununie. Vedeți, ea se pregătește pentru cununie și ei devin una. Cuvântul devine voi, și voi deveniți Cuvântul. Tot ce este Tatăl, sunt Eu; tot ce sunt Eu, sunteți voi; și tot ce sunteți voi, sunt Eu. *„În ziua aceea, veți cunoaște că Eu sunt în Tatăl Meu, că voi sunteți în Mine și că Eu sunt în voi.”* (Ioan 14.20). În ziua aceea! În care zi? În ziua aceasta! Noi vedem că sunt descoperite tainele mari ale lui Dumnezeu. Oh, cât îmi place aceasta!

Știința și Cuvântul nu puteau fi puse alături ca astăzi. Mai demult nu era posibil așa ceva, dar acum se poate face.

Observați! El a vorbit despre semne cerești. Știință și semne între națiuni, iar acum au semne mărețe pe cer, au astronauți și tot felul de lucruri. Ce aduc astronauții științei lumii? Tuturor le este frică, pentru că nu știu când este trimis ceva sus și vor fi aruncate aceste bombe care ne-ar nimici pe toți. Vedeți? Acestea sunt semnele pe care le au, semne îngrozitoare pe cer, pentru că au rachete nucleare și tot felul de semne.

Voi ați auzit de semnarea tratatului prin care s-au obligat să nu mai facă experiențe cu bombe pe pământ, ci numai sub pământ și în apă. Vedeți? Ei semnează un tratat și spun: „Nu vom mai face experiențe dacă nu mai faceți nici voi!”, apoi se duc acasă și continuă să le facă pentru că își zic: „Știm că și voi faceți la fel!” Vedeți? Nu există nici o încredere între ei, ci fiecare se teme de celălalt. Acesta este un semn înfricoșător.

Știința, omul și națiunile au produs un semn înfricoșător în ceruri. Așa este. Ei se tem unul de altul. Vedeți, ei au acum în cer un semn, un semn înfricoșat: un om într-o rachetă. Este suficientă o singură rachetă nucleară pentru a distruge întreaga națiune. Ei au pus în văzduh sateliți care rămân acolo. Nimic nu-i mai oprește să încerce orice și sunt în stare să facă orice. Dacă vor, pot transforma totul în praf în numai cincisprezece minute. Și ceea ce poate face unul, poate face și celălalt. Vedeți, ei au un semn, dar acest fel de semne provoacă frică.

Ei se unesc, își unesc puterile. Lumea liberă își unește puterea; comunismul își unește puterile cu Rusia. Toți se unesc, dar cu toate acestea se tem unii de alții. Vedeți, acesta este un semn înfricoșător. Așa este. Acesta este un semn național.

Dar Biserica a primit un semn ceresc: un Astronaut ceresc. Amin. Isus Hristos în chipul Stâlpului de Foc, așa cum a fost în Vechiul Testament. Așa L-a întâlnit Pavel pe drumul Damascului și același Isus este aici și astăzi. Ce se întâmplă prin aceasta? Produce frică? Aduce dragostea care ne unește și produce un simțământ, unul pentru altul. Amin. Aduce dragostea lui Dumnezeu, oh, ne unește și ne aduce în Trupul lui Hristos, într-o unitate ca Mireasă. Ceea ce se întâmplă acum, este marea unire cu Dumnezeu.

Toți se unesc: un grup aici, un grup dincolo, și se luptă unii cu alții, iar biserica stă între ei. Fiți atenți ce se întâmplă! Frica îi unește. Așa este. Ei au doar frică și tulburare.

Dar Biserica Mireasă este adunată într-o unitate sfântă, printr-un singur Duh, Duhul lui Dumnezeu, pentru a fi o Mireasă sfântă pentru Dumnezeu. Așa este. Unitatea Trupului, a Miresei. Acum este timpul unirii Bisericii Mireasă, pentru că ea se adună în jurul Lui. Aceasta ar trebui să producă o asemenea dragoste între noi, încât cu greu am putea să fim departe unul de altul. Așa este corect. Atunci nu mai trebuie să-i chemați pe oameni să se roage și nici să-L slujească pe Dumnezeu; atunci nu mai trebuie să-i rugați să facă ce este drept, fiindcă Ei sunt atât de îndrăgostiți de El, încât nu mai există nimic altceva.

Gândiți-vă la o fată, la o tânără frumoasă care se va căsători cu un bărbat chipeș care o iubește. Pentru ea, el înseamnă mai mult decât propria ei viață, și știe că urmează să se căsătorească. Cu cât se apropie ziua nunții, ea este ocupată să pregătească totul, se predă lui cu totul și face tot ce-i place lui. Așa este. Așa trebuie să facă și Biserica de astăzi. Viața noastră trebuie să fie ascunsă cu Hristos în Dumnezeu și pecetluită acolo prin Duhul Sfânt.

Eu v-am învățat că aceste semne vă îndreaptă spre diferite lucruri care urmează să se întâmple, dar nu am timp să vă explic mai detaliat. Dacă va fi cu voia Domnului o voi face într-un alt mesaj. Ceea ce vreau să spun este că Bisericii îi lipsește un lucru mărunț, pe care dorim să-L primim. (Eu sunt acum în prag). Vedeți? Aceasta vrem să avem; aceasta trebuie să aveți. Dacă nu o faceți, totul este trecut. Voi trebuie s-o faceți! Vedeți, timpul unirii este aproape, pentru că Dumnezeu își adună Biserica pentru Răpire, ca să intre la Nuntă pentru Marea Uniune, când Dumnezeu și omul vor fi uniți pentru totdeauna; când creaturile timpului se unesc cu Veșnicul.

Aceasta S-a întâmplat în chipul Fiului omului pe pământ. El a trebuit să-Și dea Viața ca jertfă, ca să vină puterea Sa și să-i unească pe ceilalți oameni ca Mireasă a lui Isus Hristos. Acum Biserica se unește pe Sine în Trupul lui Hristos, pentru că a fost eliberată de orice legătură și se pregătește pe sine; se adună într-o unitate. Oh, ce dragoste și bucurie lucrează Duhul Sfânt printre ei! Oh, Doamne, ce timp!

Noi vedem cum se pregătesc rațele sălbatice și găștele. Vedem aceasta la albine și la norii care se adună pentru ploaie. Vedem cum totul se unește pentru înălțare. Vedem Liga Națiunilor unindu-se în Comunism, vedem unirea lumii occidentale. Vedem unirea bisericilor și a celorlalți. Era absolut imposibil ca toate acestea să se fi întâmplat în alt timp. Acum douăzeci de ani nu s-ar fi putut întâmpla și nici acum zece ani. Trebuie să se întâmple acum, pentru că atunci sistemele și toate celelalte lucruri nu erau atât de avansate.

Treziți-vă! Scuturați-vă repede și priviți unde suntem! Unde suntem noi? Asemenea magilor, și noi suntem în linie cu Cuvântul Său, iar Lumina Domnului strălucește pe

cărarea noastră. Slavă lui Dumnezeu în locurile Preaînalte! Slavă lui Dumnezeu care ni l-a dat pe Isus Hristos, pe care-l iubim și care ne-a adus în locul acesta, fiindcă suntem poporul Lui răscumpărat cu prețul sângelui Lui!

Oh, Doamne! Noi vedem că în acest timp al unirii, suntem uniți unul cu altul în legătura Duhului Său. Poate fi acesta Duhul Lui? Sigur că da! Acesta este Duhul Lui. Ce este Acesta? Acesta este Cuvântul Lui. El este Duhul Cuvântului. Când Duhul făgăduinței vine peste voi, se adevărește și se arată pe Sine chiar aici, este Acesta același Duh? Este Același care a fost cu Moise în pustiu, Același care s-a odihnit peste Isus Hristos, Același care l-a întâlnit pe Saul pe drumul Damascului; El este Același ieri, azi și în veci, pentru că face același lucru!

Noi vedem unirea popoarelor; vedem unirea bisericilor; unirea comunismului, vedem unirea ismuri-lor, dar vedem și unirea Miresei cu Cuvântul. Oh, Doamne! Este timpul să învieze sfinții adormiți, ca să fim uniți cu Isus Hristos pentru veșnicie.

Dumnezeu să ne ajute pe fiecare să ne unim în seara aceasta cu Hristos, fiindcă vrem să ne predăm Lui cu tot ce suntem și cu tot ce avem; vrem să-i predăm lui Isus Hristos tot sufletul nostru, trupul și mintea noastră și să așteptăm timpul acelei uniri.

Când trâmbița lui Dumnezeu va suna, și timp nu va mai fi, Și dimineața se crapă în eternitate, frumoasă și strălucitoare; Când morții în Hristos vor învia și se adună acolo pe malul celălalt (cu Mireasa care este în Viață), ca să fie apucată sus împreună.

Uitați-vă la unire! Dumnezeu unindu-și Biserica cu Cuvântul Lui, Cuvântul cu Biserica, ca amândoi să devină același. „Vorbiți Cuvântul și se va întâmpla! Faceți aceasta și se va întâmpla! Aceasta este! Acesta sunt Eu înaintea ta, Acesta sunt Eu dovedind aceasta; Acesta sunt Eu cu voi!”

Noi aflăm că se apropie vremea când sună Trâmbița, și acești sfinți adormiți de demult, care nu au putut să fie făcuți desăvârșiți fără noi, (acolo sunt mulți dintre frații noștri evrei), vin împreună și se unesc cu cei în Viață.

Biserica este unită cu Cuvântul; Biserica și Cuvântul se unesc ca să devină una. Sfinții morți și sfinții vii unindu-se împreună ca să fie una; toți merg împreună să se unească cu Hristos, pentru Cina de Nuntă a Mielului.

Acesta este timpul unirii, iar semnele apar pretutindeni. Semnele sunt printre popoare, semnele sunt în comunism, semnele sunt în lumea occidentală; semnele sunt în Consiliul Mondial al Bisericilor; Semnul este în seara aceasta aici, prin slujba Duhului Sfânt. Cuvântul lui Dumnezeu confirmându-l, de aceea este Adevărul. Amin. Timpul unirii! Semnul timpului unirii!

Să ne plecăm capetele. Doamne Isuse, inima mea tresaltă de bucurie, în timp ce eu, un bărbat de vârstă mijlocie, văd posibilitatea venirii Tale în generația aceasta, așa încât să fiu în viață, să stau aici și să văd când sună Trâmbița. Atunci se împlinește Cuvântul care spune: *„Cine este nedrept să fie nedrept și mai departe; cine este întinat să se întineze și mai departe; cine este fără prihană să trăiască și mai departe fără prihană. Și cine este sfânt să se sfințească și mai departe!”* (Apocalipsa 22.11).

O, Doamne Dumnezeule, stăm și ne gândim că trăim într-un moment, la clipeala ochiului, când lumea nu știe ce se întâmplă, dar vom vedea dintr-o dată că iubiții noștri care au plecat înainte, vin să se unească cu noi. Și noi vom fi schimbați într-o clipă, într-o clipeală a ochiului, și vom fi luați de pe pământ pentru a-L întâmpina pe Domnul în văzduh, ca să fim uniți cu El pentru totdeauna. Atunci nu vom mai fi luați niciodată din prezența Lui.

Doamne, ce lucru mare este pentru noi, să știm că acum suntem uniți sub Duhul Tău, sub Duhul Sfânt care are Cuvântul sub control și vine în noi. Ce lucru mare este aceasta! Ce prioritate mare avem să fim dezlegați de toată lumea și să ne

unim cu Isus Hristos. Noi ne gândim că într-o zi, într-o formă fizică, cu un trup ca și propriul Lui trup de slavă, noi vom ședea la masă la Cina Nunții și acolo să fim uniți și cununați cu El în căsătorie; să trăim ca Mire și Mireasă prin toate timpurile care urmează să vină, printr-o veșnicie fără sfârșit.

Doamne Dumnezeul nostru, fie ca acesta să nu fie doar un gând mistic pentru oameni, ci dorim să devină o realitate, astfel încât toți să fie cuprinși de o foame și o sete, că să vadă în toate, la citirea ziarelor, la radio, pretutindeni, să recunoască și să înțeleagă că acum este timpul unirii, când semnele luminează.

Doamne Dumnezeule, noi am vorbit despre ceea ce fac femeile în zilele din urmă, ce va face Biserica în zilele din urmă, ce s-a întâmplat în epocile Bisericii, ce înseamnă taina Peceților și toate celelalte lucruri. Vedem cum a fost în zilele lui Noe, cum a fost în zilele Sodomei și ale lui Lot, când Îngerul Domnului S-a făcut cunoscut într-un trup omenesc, așa că a mâncat carne de vițel, a băut lapte de vacă, a mâncat pâine, a vorbit cu Avraam și i-a spus ce se petrecea în cortul de la spatele Lui, iar Isus a zis că la fel se va întâmpla și la venirea Fiului omului.

Doamne Dumnezeule, noi am privit lucrarea Ta zidită ca o piramidă și am adăugat aceste lucruri la ea. Noi vedem că suntem în timpul sfârșitului și așteptăm Căpetenia Pietrei din Capul unghiului. Slavă lui Dumnezeu! Doamne, Te rugăm să-i trezești pe oameni. Trezește-i repede și adună-ne împreună, cu dragoste sfântă și respect față de Isus Hristos și unii pentru alții.

Dacă în seara aceasta sunt printre noi oameni care nu poartă această nădejde în sufletele lor, vă rog să ridicați mâinile spre Dumnezeu și să spuneți: „O, Doamne Dumnezeule, unește-mă cu Tine! Unește-mă cu Tine!” Dumnezeu să te binecuvânteze, frate. Dumnezeu să te binecuvânteze pe tine, și pe tine, pe tine. „Doamne, unește-mă cu Tine!” Da! Oh, Doamne!

Națiunile se rup, Israel se trezește.

Priviți cum se unește Israelul! Evreii vin din toată lumea acasă și se unesc. Acum ei sunt o națiune unită, cu steag propriu, monedă proprie, armată proprie și toate celelalte. Dacă a fost vreodată un timp pentru ei, atunci acesta este acum. Israelul se unește; Roma se unește; bisericile se unesc; Mireasa se unește. Amin. Se apropie venirea Măreței Uniuni. Care este aceea? Totul se mișcă spre semn, spre semnul principal: Isus unit cu Mireasa Sa.

Tată, Dumnezeule, dăruiește-ne aceste binecuvântări pe care le-am cerut pentru oamenii aceștia și ajută-ne să fim uniți cu Tine în inimă și în duh, în timp ce ei ridică mâinile și cer ajutorul Tău. Doamne Dumnezeule, curăță-ne și fă-ne ai Tăi, pentru că tot ce știm și putem face este să ne rugăm. Și facem aceasta pentru că Tu ne-ai spus că dacă ne rugăm și credem, vom primi ceea ce cerem. Eu aștept aceasta, Doamne, și Îți mulțumesc în Numele lui Isus Hristos. Amin.

Eu Îl iubesc, eu Îl iubesc,

Pentru că El m-a iubit întâi,

Și mi-a răscumpărat mântuirea

Pe lemnul Calvarului. (Amin Oh, Doamne!).

Iată, Mirele vine!

Eu aud strigarea de la miezul nopții!

Noi vom merge sus cu un strigăt,

Dacă noi toți ne vom menține

Astfel, ne întâlnim cu El în văzduh.

Veghează și roagă-te, fratele meu,

Ca nimeni să nu-ți ia cununa,

Căci căldicelul și căzutul

Nu vor purta haina de nuntă. Așa este.

Noi ne pregătim pentru acest strigăt de la miezul nopții, pentru că El vine într-un ceas în care nu ne gândim. Atunci va fi un strigăt, dar nu în mijlocul lumii necredincioase. Aceasta va fi o taină, dar credincioșii care așteaptă aceasta, vor vedea stelele aliniindu-se. Ce produce aceasta? Exact ca prima dată. Aici suntem: semnele vin.

Noi vedem semnele venirii Lui

Priviți frunzele smochinului înverzind;

Evangelia Împărăției s-a dus la fiecare națiune;

Noi suntem aproape, sfârșitul poate fi văzut.

Cu bucurie vestim mesajul venirii Sale.

Este adevărat? Oh, vestim Mesajul binecuvântatei Lui apariții! Aceasta trebuie să facem. Să spunem fiecăruia: „Pregătiți-vă să Îl întâlniți pe Dumnezeu! Amin. Eu Îl iubesc! Oh, cât Îl iubesc! Să ne ridicăm în picioare, și în timp ce ne luăm rămas bun, dați mâna cu cineva și spuneți:

Dumnezeu să fie cu voi, până ne vom revedea.

Până ne vom întâlni la picioarele lui Isus. (Gândiți-vă că următoarea noastră întâlnire ar putea fi la picioarele lui Isus).

O, Dumnezeu fie cu voi, până ne vom revedea!

(Țineți minte, că ați putea primi o chemare! Următoarea noastră întâlnire ar putea să fie la picioarele Lui!) O, Dumnezeu să fie cu voi până ne întâlnim din nou!

Gândiți-vă că înainte de adunarea viitoare de duminică dimineața sau de miercuri seara, s-ar putea ca cineva dintre noi să lipsească. Aici lipsește un bărbat, dincolo o femeie, aici lipsesc copiii. Înseamnă că s-a întâmplat! Ce s-a întâmplat? Tu ai rămas în urmă.

O, ce plânsete și bocete,

Când cei pierduți își vor afla soarta.

Ei vor striga: „Voi munților, cădeți peste noi,

(Cum a făcut Israel când s-au întors în oraș, în templu).

Ei se rugau dar era prea târziu

Fiindcă au respins Mesajul.

Oh, frate, nu face niciodată aceasta! Orice ar fi, stai curajos pentru cauză! Da, domnule!

Până când ne întâlnim, noi vom face aceasta:

la numele lui Isus cu tine,

Ca un scut de orice grijă;

Când ispitele se adună în jurul tău, (ce faci tu?)

Șoptește acel Nume sfânt în rugăciune.

Nume scump, o, ce dulce!

Nădejdea pământului și bucuria cerului;

Nume scump, o, ce dulce!

Nădejdea pământului și bucuria cerului.

Să ne plecăm capetele în timp ce fredonăm.

La Numele lui Isus, ne plecăm,

Căzând prosternați la picioarele Lui,

Împărat al împăraților Îl vom încorona,

Când călătoria noastră este completă. (Aceasta va fi într-una din zile).

Nume scump, o, ce dulce! (Până când ne întâlnim, Dumnezeu să fie cu voi).

Nădejdea pământului și bucuria cerului;

Nume scump, o, ce dulce!

Nădejdea pământului și bucuria cerului.

- Amin -